

Insemnări

Maria Podari

... tăcerea - gloria gurii postume, legată la zidul luminii;
- de limba unui clopot, se agață - chemarea;
- amurgul calcă pe urmele soarelui - lăsându-și polenul;
- un susur de gânduri prelinse din litere - îndemnă spre mare;
- prefigurând pasul pe loc - treceai cu aripi de vultur;
- vântul mângâie creștetul frunzelor - și lasă parfumul unui alt răsărit;
- corabia mâinilor în rada cuvântului, la ceas de îndemn - exersează un cânt;
- era starea copacului, căruia - i s-au rupt toate crengile;
- fruntea durerii se leagă la ochi - cu lacrimi mute și lungi;
- căutarea în sine - dă de lumina fântâni-n deșert;
- ochiul ce-și spune cuvântul, pe culmile lumii - răsare din moalele inimii.
- pașii poetului în(volbură) litera -într-un crâng de probabil;
- ancorat la malul târziului - traversezi pustiul cu marea;
- mersul cuvântului, încărcat cu de toate - seamănă aștrii pe cerul inimii;
- Clipa cea mare, lasă o dâră de frunze - sub pleoapa înserării lăuntrice;
- vântul - e freamățul urmei ce-ai semănat și răsare;
- la ușa stării de lucruri - hrănite cu trudă - adoarme o urmă la umbra tăcerii;
- uitarea, în sandale de foc - traversează pustiul;
- chipul tău - oglinda, în care - te vezi dezgolit, când te schimbi...în nisipuri la maluri...